

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂREA nr. 2939

din 18 decembrie 2025

Prin cererea înregistrată în format electronic la Consiliul Superior al Magistraturii la data de 14.12.2025, prin intermediul aplicației CSMAApp, judecător în cadrul candidat la concursul de promovare efectivă a judecătorilor în funcții de execuție, desfășurat în perioada septembrie – decembrie 2025, în vederea promovării efective la având cod candidat A0095, a formulat contestație împotriva punctajului obținut la evaluare.

D judecător a ținut să precizeze în prealabil faptul că formularea contestației reprezintă un demers legitim, orientat exclusiv spre asigurarea unei aprecieri proporționale și conforme cu realitatea a activității desfășurate, în acord cu exigențele funcției de judecător.

Considerând că raportul de evaluare reflectă preocuparea Comisiei pentru analiza criteriilor avute în vedere, totuși, observă că anumite critici formulate în legătură cu criteriile prevăzute de lege par a nu valorifica pe deplin particularitățile procedurale ale cauzelor analizate, limitele investiției instanței și marja de apreciere recunoscută judecătorului în configurarea raționamentului judiciar și stilului de motivare. Subliniază faptul că evaluarea activității judiciare nu poate fi transformată într-un exercițiu de apreciere a oportunității unui anumit stil de redactare, atâta vreme cât hotărârile analizate respectă cerințele de legalitate, temeinicie, coerență și previzibilitate, fiind apte să permită înțelegerea clară a raționamentului instanței și exercitarea unui control judiciar efectiv. Astfel, arată contestato aprecierea calității actului de justiție trebuie să fie ancorată în criterii obiective, evitând riscul substituirii acestora cu un standard implicit, neformalizat, privind nivelul sau gradul ”optim” de dezvoltare discursivă a considerentelor.

D judecător a evidențiat că obiectul contestației constă exclusiv în reanalizarea proporționalității punctajului acordat pentru criteriile prevăzute de lege, prin raportare la

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

conținutul efectiv al hotărârilor evaluate, la contextul procesual în care acestea au fost pronunțate și la confirmarea lor de către instanțele de control judiciar.

Referitor la evaluarea activității în raport de criteriul prevăzut de art. 43 alin. (1) lit. a) din Regulamentul privind concursul de promovare a judecătorilor, aprobat prin Hotărârea nr. 1434/27.04.2023 a Secției pentru judecători (în continuare *„Regulament”*), cu privire la aprecierea Comisiei în sensul că expunerea situației de fapt ar reproduce, într-o măsură semnificativă, structura și informațiile din rechizitoriu, fără o *„filtrare riguroasă”* a elementelor esențiale și fără o delimitare suficient de fermă între constatările organului de urmărire penală și evaluarea proprie a instanței, judecător apreciază că acesta nu ține cont de specificul cauzei analizate. A evidențiat că în respectiva cauză au fost aplicate dispozițiile procesual penale care reglementează judecata în procedura recunoașterii învinuirii, procedură care, prin economia sa, circumscrie analiza instanței la verificarea existenței faptelor, a încadrării juridice și a legalității și temeiniciei probelor administrate în faza de urmărire penală, fără a impune, ca cerință distinctă, o reconstrucție narativă autonomă față de actul de sesizare. Astfel, reluarea structurată a situației de fapt astfel cum a fost stabilită în faza de urmărire penală, cu indicarea expresă a mijloacelor de probă care o susțin și cu menționarea recunoașterii integrale a acestora de către inculpați, nu poate fi calificată, în mod obiectiv, drept o carență de analiză, ci reprezintă o adecvare a motivării la limitele investiției instanței și la natura necontencioasă a situației factuale.

Candidat a menționat că din cuprinsul hotărârii indicate rezultă că instanța a arătat propria situație de fapt reținută, a menționat probele relevante, a verificat concordanța acestora și a concluzionat asupra existenței faptelor și a vinovăției inculpaților, aspecte care satisfac exigențele art. 396 alin. (2) din Codul de procedură penală și sunt incompatibile cu ideea unei analize formale sau superficiale.

În ceea ce privește o altă deficiență evidențiată de Comisie, respectiv că examinarea probatoriului ar fi concisă, lipsind o analiză detaliată a fiecărui mijloc de probă prin raportare la elementele constitutive ale infracțiunilor, candidat consideră că și această apreciere a ignorat raportarea la contextul procesual concret și la standardul probator incident procedurii aplicabile. În acest sens a subliniat că în condițiile recunoașterii integrale a faptelor și ale inexistenței unor apărări de fond contradictorii, instanța nu era chemată să realizeze o analiză de tip conflictual sau o analiză exhaustivă a fiecărui mijloc de probă, ci să verifice dacă materialul probator existent este legal administrat, suficient și apt să susțină soluția pronunțată, analiza probelor realizându-se printr-o evaluare globală a concordanței și a suficienței acestora. Arată că hotărârea evidențiază explicit această concordanță, prin raportarea la procesele-verbale de constatare, rapoartele de constatare tehnico-științifică, perchezițiile domiciliare și informatice,

precum și la declarațiile inculpaților, conferind raționamentului judiciar coerență și suficiență sub aspect probator.

Legat de critica referitoare la caracterul pretins „enuțiativ” al încadrării juridice, candidata consideră că aceasta nu valorifică faptul că instanța a identificat elementul material, urmarea imediată, legătura de cauzalitate și forma de vinovăție pentru fiecare infracțiune reținută, subsumând explicit situația de fapt dispozițiilor legale incidente, într-un stil sobru și tehnic, dar complet și inteligibil.

Referitor la lipsa de aprofundare în ceea ce privește motivarea individualizării pedepsei, o altă deficiență reținută în cuprinsul raportului, judecător a precizat că din considerentele hotărârii rezultă că instanța a avut în vedere criteriile prevăzute de art. 74 din Codul penal, analizând gravitatea concretă a faptelor, modalitatea de comitere, natura și cantitatea substanțelor, pericolul social creat și conduita inculpaților, fără ca integrarea acestor elemente într-un discurs cursiv să diminueze valoarea raționamentului.

Critica referitoare la disproporția dintre partea descriptivă și analiza probelor trebuie analizată, în opinia contestato prin raportare la natura procedurilor aplicabile. Astfel, în cauzele soluționate în procedura recunoașterii învinuirii sau în faza măsurilor preventive, expunerea cadrului factual reprezintă premisa necesară pentru verificarea condițiilor legale incidente, iar proporția dintre descriere și analiză nu poate fi apreciată în abstract.

D. judecător a contestat aprecierile Comisiei de evaluare și în ceea ce privește criteriul *argumentație sub aspectul clarității și logicii, analiză argumentată a cererilor și apărărilor formulate de părți, respectarea jurisprudenței unitare a Înaltei Curți de Casație și Justiție și a curților de apel*, considerând că acestea nu vizează aspecte de ordin lingvistic sau de claritate a limbajului juridic, ci reiau, sub o etichetă distinctă, critici de fond privind structura motivării, proporția dintre partea descriptivă și analiză și gradul de dezvoltare a raționamentului juridic. Or, aceste aspecte au fost analizate anterior prin raportare la specificul procedurilor aplicabile și la contextul procesual concret, fără a putea fi identificate incoerențe reale sau disfuncționalități de natură să afecteze inteligibilitatea raționamentului instanței.

Cât privește aprecierea Comisiei, cu referire la cauzele care au ca obiect măsuri preventive, în sensul că analiza proprie a instanței este una „minimal dezvoltată”, candidat a considerat că acesta este dificil de conciliat cu încheierea definitivă a instanței superioare, care a reținut că judecătorul fondului a analizat în mod detaliat actele dosarului, a evaluat probele și a realizat o examinare individualizată, în acord cu exigențele Curții Europene a Drepturilor Omului, astfel că o asemenea constatare este incompatibilă cu existența unor deficiențe reale de motivare. În opinia judecător criticile formulate sub criteriul *capacitate de analiză și sinteză, coerența în exprimare* nu identifică deficiențe structurale de raționament logico-juridic

sau incoerențe de natură să afecteze calitatea actului jurisdicțional ori exercitarea controlului judiciar.

Concluzionând, judecător apreciază că punctajul de 5 puncte dintr-un maxim de 20 acordat pentru fiecare dintre cele două criterii analizate apare ca fiind deosebit de sever prin raportare la conținutul efectiv al hotărârilor evaluate, la particularitățile procedurale ale cauzelor și la confirmarea soluțiilor și a motivării de către instanțele de control judiciar. De altfel, subliniază judecător, raportul de evaluare recunoaște caracterul corect formal al hotărârilor și coerența exprimării, elemente care impun o corelare mai riguroasă între aprecierile calitative formulate și punctajul acordat pentru aceste criterii, motiv pentru care solicită reanalizarea punctajului acordat pentru respectivele criterii.

Față de contestația formulată, analizând nota nr. 13241/2025 a Direcției resurse umane și organizare și văzând înscrisurile atașate, Secția pentru judecători reține următoarele:

Prin Hotărârea nr. 1939/10.09.2025, Secția pentru judecători a aprobat organizarea, în perioada septembrie - decembrie 2025, a concursului de promovare efectivă a judecătorilor în funcții de execuție, în condițiile art. 127-134 și art. 139-141 din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Regulamentului.

În conformitate cu prevederile art. 139 alin. (1) din Legea nr. 303/2022 și art. 38 din Regulament, concursul a constat în susținerea unei probe având ca obiect evaluarea activității și a conduitei candidaților în ultimii 3 ani de activitate efectiv desfășurată.

Pentru evaluarea activității au fost avute în vedere 10 hotărâri judecătorești redactate de candidați în ultimii 3 ani de activitate, selectate de comisia de evaluare, precum și cel mult 5 hotărâri judecătorești redactate de candidați în perioada supusă evaluării, depuse de aceștia odată cu cererea de înscriere la concurs, în condițiile art. 39 din Regulament.

Evaluarea conduitei candidaților s-a făcut în conformitate cu dispozițiile art. 44-45 din Regulament.

Potrivit art. 140 alin. (15) din Legea nr. 303/2022 și art. 48 alin. (4) din Regulament, pentru a fi declarat admis la concurs, candidatul trebuie să obțină un punctaj total de cel puțin 70 de puncte.

În temeiul dispozițiilor art. 140 alin. (10) din Legea nr. 303/2022 și ale art. 46 alin. (3) din Regulament, la data de 10.12.2025, respectiv la data de 12.12.2025 (pentru Curtea de Apel București), pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii a fost publicat punctajul total obținut de fiecare candidat în urma evaluării.

Potrivit art. 140 alin. (11) – (13) din Legea nr. 303/2022, împotriva punctajului obținut la evaluare candidatul poate face contestație în termen de 48 de ore de la publicare, iar Secția

pentru judecători analizează contestația în raport cu criticile formulate și cu documentele primite.

Totodată, potrivit art. 47 alin. (5) din Regulament, *„În cazul în care, în raport cu criticile formulate și cu documentele prevăzute la alin. (3), Secția pentru judecători apreciază că se impune respingerea contestației, nu se mai face o nouă evaluare a candidatului pe baza criteriilor și punctajelor prevăzute la art. 43 și 45”.*

Conform raportului de evaluare întocmit de Comisia de evaluare pentru
punctajul obținut de _____ (cod candidat A0095), judecător la
candidat pentru _____ este de 68 de
puncte, acordat pentru fiecare criteriu astfel:

I. Evaluarea activității:

- a) capacitate de analiză și sinteză, coerență în exprimare – 5 puncte;
- b) argumentația sub aspectul clarității și logicii, analiza argumentată a cererilor și apărărilor formulate de părți, respectarea jurisprudenței unitare a Înaltei Curți de Casație și Justiție și a curților de apel – 5 puncte;
- c) respectarea termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor/lucrărilor și de redactare a hotărârilor, ținând seama de volumul de activitate – 18 puncte.

II. Evaluarea conduitei candidaților:

- a) atitudinea corespunzătoare în relația cu justițiabilii, avocații, experții, interpreții în timpul ședinței de judecată și în îndeplinirea altor îndatoriri profesionale – 20 puncte;
- b) capacitatea de a colabora cu ceilalți membri care compun, respectiv constituie completul de judecată, precum și comportamentul și comunicarea cu ceilalți judecători și cu personalul – 20 puncte.

Analizând contestația formulată de _____ judecător în raport cu criticile invocate, cu mențiunile raportului de evaluare și cu documentele aflate în mapa candidatei, Secția pentru judecători reține următoarele:

Contestato _____ a formulat critici cu privire la punctajul acordat de Comisia de evaluare în raport de criteriile prevăzute la art. 43 alin. (1) lit. a)-b) din Regulament.

Cu privire la criteriul prevăzut la art. 43 alin. (1) lit. a) din Regulament - *„capacitate de analiză și sinteză, coerență în exprimare”*, Secția observă că _____ judecător nu a contestat majoritatea constatărilor Comisiei, ci a considerat că aprecierile acesteia pe baza acestor constatări nu ar fi justificate, pornind de la faptul că nu s-a ținut cont de particularitățile pe care le presupune procedura recunoașterii învinuirii, reglementată de art. 375 Cod procedură penală.

Astfel, referitor la critica ce vizează aspectul că expunerea situației de fapt ar reproduce, într-o măsură semnificativă, structura și informațiile din rechizitoriu, _____ judecător a

apreciat că procedura recunoașterii învinuirii este o procedură care, prin economia sa, circumscrie analiza instanței la verificarea existenței faptelor, a încadrării juridice și a legalității și temeiniciei probelor administrate în faza de urmărire penală, fără a impune, ca exigență distinctă, reconstrucție narativă autonomă față de actul de sesizare. Consideră că, față de natura necontencioasă a situației de fapt, reluarea structurată a situației de fapt, astfel cum a fost stabilită în faza de urmărire penală, cu indicarea expresă a mijloacelor de probă care o susțin și cu menționarea recunoașterii integrale a acesteia de către inculpați, nu poate fi calificată drept o carență, ci reprezintă o adecvare a motivării la limitele investiției instanței.

Argumentul judecător, cum că procedura recunoașterii învinuirii, „prin economia sa”, ar justifica abordarea unei redactări de maniera constatată de Comisie, nu este de natură să conducă la concluzia că aprecierile din cuprinsul raportului de evaluare ar fi netemeinice. În acest sens, Secția observă că, deși unul dintre scopurile procedurii recunoașterii învinuirii este acela de a accelera soluționarea cauzelor penale atunci când sunt întrunite anumite condiții prevăzute în mod expres de lege, totuși, această împrejurare nu poate constitui un motiv care să permită instanței să deroge parțial de la exigențele legale în ceea ce privește cuprinsul hotărârii, în care trebuie să se regăsească și situația de fapt, astfel cum a fost reținută de instanță. Or, reluarea situației de fapt, întocmai cum a fost reținută în actul de sesizare nu răspunde exigenței antereferte, fiind dificil de conceput că un cititor neavizat ar putea observa o delimitare clară în ceea ce privește reținerea situației de fapt de către instanță, doar pe baza *„ansamblului raționamentului judiciar, respectiv din modul în care instanța își însușește situația de fapt, o supune verificării prin raportare la probele administrate și o subsumează normelor de incriminare incidente”*, astfel cum susține contestatoarea.

Nejustificată este, în opinia contestatoarei, și aprecierea Comisiei în sensul că examinarea probatoriului este concisă, fără analiza mijloacelor de probă raportat la fiecare element constitutiv al infracțiunii. Astfel, judecător a opinat că și acest aspect a fost catalogat drept o deficiență în condițiile în care nu s-a ținut cont de particularitățile procedurii în cazul recunoașterii învinuirii, în cadrul căreia instanța nu trebuie să recurgă la o analiză de tip conflictual a fiecărui mijloc de probă, în condițiile recunoașterii faptelor și ale inexistenței unor apărări de fond contradictorii, ci să verifice dacă materialul probator existent este legal administrat, suficient și apt să susțină soluția pronunțată, analiza probelor realizându-se printr-o evaluare globală a concordanței și suficienței acestora.

Secția reține că deficiența reținută de Comisia de evaluare vizează lipsa unei analize a mijloacelor de probă, iar nu lipsa unei analize de tip conflictual, astfel cum susține doamna judecător. Or, din conținutul hotărârii menționate nu se poate observa că instanța ar fi analizat mijloacele de probă prin prisma corespondenței acestora cu fiecare element constitutiv al

infracțiunii, rezumându-se la o ”evaluare globală a concordanței și suficienței acestora”, având în vedere că inculpații au optat pentru procedura reglementată de art. 375 din Codul de procedură penală. Astfel cum s-a reținut și în doctrină, poziția procesuală a inculpatului care a optat pentru judecată în cadrul procedurii antereferite, nu poate constitui un motiv care să permită instanței să fie exonerată de sarcina unei evaluări riguroase în ceea ce privește săvârșirea faptei, circumstanțele de comitere a acesteia și vinovăția făptuitorului, ceea ce presupune, printre altele, și evidențierea clară a corelației dintre mijlocele de probă existente și elementele constitutive ale infracțiunii reținute, o simplă evaluare globală nefiind de natură a satisface această exigență.

În ceea ce privește o altă deficiență reținută de Comisia de evaluare, respectiv abordarea predominant enunțiativă în privința încadrării juridice, fiind menționat în acest sens lipsa detalierei tipicității obiective și subiective, precum și a explicării corespondenței concrete dintre elementele de fapt și norma de incriminare, doamna judecătoare a menționat că din cuprinsul hotărârii la care s-a făcut referire rezultă că instanța a identificat elementul material, urmarea imediată, legătura de cauzalitate și forma de vinovăție pentru fiecare infracțiune reținută, subsumând explicit situația de fapt dispozițiilor legale incidente.

În opinia Secției, aprecierea Comisiei este una justificată. Astfel, Secția observă că ceea ce s-a reținut nu a fost faptul că instanța nu ar fi identificat elementul material, urmarea imediată, legătura de cauzalitate sau forma de vinovăție pentru fiecare infracțiune reținută, elemente care, într-adevăr, se regăsesc în toate hotărârile, ci faptul că, modalitatea în care instanța a înțeles să abordeze încadrarea juridică conduce la anumite dificultăți în identificarea elementelor concrete care țin de latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii. În acest sens, Secția reține că în cuprinsul aceleiași hotărâri (sentința) instanța a avut o abordare diferită în ceea ce privește încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpaților. Concret, în cazul infracțiunii de pornografie infantilă, reținută în sarcina unuia dintre inculpați, instanța a înțeles să detalieze elementele legate de latura obiectivă și subiectivă, circumscrise faptei respective, în timp ce, cu privire la infracțiunea de trafic de droguri de risc și de mare risc, reținută în cazul ambilor inculpați, instanța omite să detalieze aspectele din care rezultă scopul urmărit de aceștia, în sensul că drogurile erau deținute în vederea comercializării.

Referitor la lipsa de aprofundare ce se regăsește în motivarea individualizării pedepsei, o altă deficiență reținută de Comisie, judecător a considerat că această apreciere nu poate fi susținută, din moment ce din considerentele hotărârii rezultă că instanța a avut în vedere criteriile prevăzute de art. 74 din Codul penal. Secția constată, că, într-adevăr, criteriile legale de individualizare a pedepsei au fost avute în vedere de instanță, însă ceea ce s-a reținut nu a fost faptul că s-ar fi făcut abstracție de aceste criterii, ci faptul că în motivare sunt utilizate

formulări generale, fără detalierea criteriilor avute în vedere și fără integrarea acestora în particularitățile speței. De exemplu, în sentința la care s-a făcut referire anterior, în ceea ce privește individualizarea judiciară a executării pedepsei de către unul dintre inculpați, motivarea se rezumă la câteva rânduri, din care rezultă că instanța a apreciat necesară executarea pedepsei în regim de detenție, fără însă a se arăta elementele concrete avute în vedere de instanță atunci când a considerat că nu se justifică suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, astfel cum a solicitat apărătorul inculpatului, analiza rezumându-se la o mențiune de ordin general, în sensul că instanța nu apreciază ca fiind suficientă aplicarea dispozițiilor art. 91 și următoarele din Codul penal pentru atingerea scopului pedepsei și de natură să conducă la descurajarea inculpatului în a comite alte fapte similare asociate traficului de substanțe interzise, nesatisfăcând funcția preventivă și educativă a pedepsei.

Legat de un alt aspect deficitar, în aprecierea Comisiei, respectiv disproporția dintre partea descriptivă și analiza probelor, contestatoarea a subliniat faptul că analiza ar trebui să aibă în vedere particularitățile procedurilor aplicabile (procedura recunoașterii învinuirii sau cauzele care au ca obiect măsuri preventive), iar expunerea cadrului factual reprezintă premisa necesară pentru verificarea condițiilor legale incidente, disproporția dintre partea descriptivă și cea de analiză neputând constitui obiectul unei evaluări în abstract.

Față de această critică, văzând și actele existente la mapa de evaluare, cu precădere încheierile în materie de măsuri preventive, Secția apreciază că deficiența reținută de Comisie nu reprezintă rezultatul unei evaluări în abstract. Într-adevăr, se constată o anumită disproporție în cuprinsul unor încheieri, între referirile la aspecte ce se regăsesc în referatele procurorilor și partea care conține analiza proprie a instanței, aceasta din urmă fiind, în unele cazuri, insuficient dezvoltată. De exemplu, în încheierea din dosarul nr. [redacted] la analiza aspectelor care țin de conturarea suspiciunii rezonabile în ceea ce privește comiterea faptei de către inculpat, instanța arată că situația de fapt avută în vedere rezultă din probele administrate în faza de urmărire penală până la momentul respectiv (proces-verbal de cercetare la fața locului, declarațiile martorilor, declarația persoanei vătămate, diagnosticele stabilite de medicii de la unitatea de primiri urgențe, precum și declarația inculpatului), însă omite să lămurească în ce măsură declarația inculpatului a fost sau nu avută în vedere, din moment ce aceasta este total opusă situației de fapt reținute. Mai mult, deși se face referire la declarații de martori, din cuprinsul încheierii rezultă că declarațiile au fost date doar de către persona vătămată și de inculpat.

În ceea ce privește criteriul prevăzut la art. 43 alin. (1) lit. b) – *argumentație sub aspectul clarității și logicii, analiza argumentată a cererilor și apărărilor formulate de părți, respectarea jurisprudenței unitare a Înaltei Curți de Casație și Justiție și a curților de apel,*

judecător a precizat că se mențin argumentele pe care le-a expus cu ocazia contestării aprecierilor Comisiei în legătură cu criteriul prevăzut la art. 43 alin. (1) lit. a), din moment ce, aprecierile formulate reiau, sub o etichetă distinctă, critici de fond privind structura motivării, proporția dintre partea descriptivă și analiză și gradul de dezvoltare a raționamentului judiciar.

Secția constată că, într-adevăr, anumite elemente avute în vedere de Comisie, care au condus la concluzia existenței unor deficiențe reținute pentru primul criteriu, cum ar fi motivarea individualizării pedepselor în termeni generali sau insuficienta argumentație în ceea ce privește analiza suspiciunii rezonabile în cauze care au ca obiect luarea unor măsuri preventive, se regăsesc și la criteriul prevăzut de art. 43 alin. (1) lit. b), însă aprecierile Comisiei relativ la acest din urmă criteriu nu s-au fundamentat doar pe aceste elemente. Pe lângă aceste aspecte, Comisia a avut în vedere și alte observații, precum analiza succintă în ceea ce privește cererile și apărările formulate de părți, motivarea sumară în ceea ce privește soluția instanței asupra laturii civile sau faptul că, deși se fac referiri la jurisprudența instanțelor naționale și europene, acestea nu sunt constant integrate într-o argumentație adaptată speței, ultimele două critici nefiind contestate de judecător.

Mai mult, faptul că anumite aspecte rezultate în urma analizei hotărârilor avute în vedere la evaluare au stat la baza constatării unor deficiențe circumscrise unui criteriu, nu poate conduce în mod necesar la concluzia că aceleași aspecte ar trebui înlăturate de Comisie în analiza circumscrisă unui alt criteriu. Aceasta întrucât, nu de puține ori, carențele evidențiate la un anumit criteriu se pot răsfrânge și asupra celuilalt criteriu, cum ar fi, de exemplu, faptul că o analiză insuficient dezvoltată poate avea efecte și în ceea ce privește claritatea argumentației. Prin urmare, aspectele învederate cu ocazia analizei criticilor formulate de judecător în legătură cu concluziile Comisiei de evaluare de la criteriul prevăzut de art. 43 alin. (1) lit. a) rămân valabile și în ceea ce privește criteriul de la art. 43 alin. (1) lit. b).

Având în vedere considerentele de mai sus, reținând și faptul că o parte dintre observațiile Comisiei de evaluare nu au fost contestate de către candidată, Secția pentru judecători apreciază că punctajul acordat este unul justificat și proporțional cu numărul și natura deficiențelor constatate, astfel că nu se impune modificarea acestuia, motiv pentru care va respinge contestația împotriva punctajului obținut la evaluare, la concursul de promovare efectivă a judecătorilor în funcții de execuție, desfășurat în perioada septembrie – decembrie 2025, formulată de judecător în cadrul având cod candidat A0095.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 40 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, raportat la art. 140 alin. (11) - (13) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare,

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

și la art. 47 alin. (5) din Regulament, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți (2 admitere, 8 respingere);

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Respingerea contestației împotriva punctajului obținut la evaluare, la concursul de promovare efectivă a judecătorilor în funcții de execuție, desfășurat în perioada septembrie – decembrie 2025, formulată de judecător în cadrul având cod candidat A0095.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Direcției resurse umane și organizare, în vederea luării măsurilor legale.

Data în București, la data de 18 decembrie 2025

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 1418, sector 6,
cod poștal 060011